

W drodze drugiego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd niedostatecznie uzasadnił swoje rozstrzygnięcie odnośnie do zastosowania art. 23 ust. 2 rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾ oraz art. 15 rozporządzenia nr 17 ⁽²⁾.

Poprzez swój trzeci zarzut wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd nie dokonał sądowej kontroli i przeprowadził dostatecznej kontroli uzasadnienia i rozumowania Komisji donośnie do wpływu praktyki na rynek.

W drodze swojego czwartego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi tytułem subsydiarnym, że Sąd nie dochował wymogów proceduralnych naruszając zasadę rozsądnego terminu usankcjonowaną w art. 6 EKPC oraz zasadę skutecznej ochrony sądowej. Zarzut ten prowadzi wnosząca odwołanie do wystąpienia, tytułem żądania głównego, o uchylenie wyroku oraz, tytułem ewentualnym, o obniżenie kwoty kary przy uwzględnieniu konsekwencji finansowych dla wnoszącej odwołanie wynikających z upływu czasu ponad rozsądny termin.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 (WE) i art. 82 (WE) (Dz.U. 2003, L 1, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. (81 WE) i (82 WE) (Dz.U. 1962, 13, s. 204)

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2012 — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-55/12)

(2012/C 89/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: R. Lyal, W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że udzielając zwolnienia z podatku akcyzowego w odniesieniu do paliw używanych przez osoby niepełnosprawne do pojazdów silnikowych bez poszanowania minimalnych poziomów opodatkowania ustanowionych w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽¹⁾ Irlandia uchyliła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że utrzymując zwolnienie z podatku akcyzowego w odniesieniu do paliw używanych przez osoby niepełnosprawne, Irlandia naruszyła obowiązki wynikające z tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2011 r. w sprawie T-72/06 Groupe Gascogne przeciwko Komisji, wniesione w dniu 6 lutego 2012 r. przez Goupe Gascogne SA

(Sprawa C-58/12 P)

(2012/C 89/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Goupe Gascogne SA (przedstawiciele: P. Hubert i E. Durand, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku w zakresie, w jakim oddała skargę Groupe Gascogne na decyzję Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 (WE) (sprawa COMP/F/38.354 – Worki przemysłowe) i obciąża kosztami postępowania Groupe Gascogne;

— uchylenie wyroku w zakresie, w jakim potwierdza on sankcję nałożoną na skarżącą mocą zaskarżonej decyzji;

— przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania zgodnie z zaleceniami Trybunału lub określenie kary w wysokości kwoty:

— nie przekraczającej 10 % kwoty obrotu osiągniętego łącznie przez spółki Sachsa i Groupe Gascogne S.A, przedsiębiorstw oskarżonych w niniejszym postępowaniu;

— lub przy uwzględnieniu znacznie długiego czasu trwania postępowania przed Sądem;

— obciążenie Komisji Europejskiej, strony pozwanej, całością kosztów postępowania w obu instancjach.